

DOMSTOL

Sag anlagt den 6. maj 1981 af Teresita Porta, gift Pace, mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 109/81)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. maj 1981 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af Teresita Porta, gift Pace, Ispra (Varese), repræsenteret og bistået af advokaterne ved Italiens Corte di Cassazione Angelo Volpi og Giuseppe Celona, Milano, og med valgt adresse hos advokat Georges Margue, 20, rue Philippe II, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen dømmes til at betale sagsøgeren en løn svarende til den, der gælder efter den kollektive overenskomst i Italien for privat undervisning;
- Kommissionen dømmes til, fra arbejdsforholdets ophør, at anerkende sagsøgerens rettigheder i henhold til pensionsordningen for ansatte ved Fællesskabet;
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I undervisningsåret 1964 gav sagsøgeren hver dag kurser (mellem 15 og 17 undervisningstimer om ugen) i italiensk sprog og kultur ved Scuola Tecnica e Professionale del Centro di Ricerche di Ispra, først uden der var indgået nogen kontrakt, og fra 1969 på grundlag af en kontrakt, som i sin sidste udformning indeholder følgende to klausuler:

- »Le présent contrat de 'Prestazioni d'opera' sera régi par la loi italienne« (nærværende aftale vedrørende arbejdsydelser er undergivet italiensk ret);
- »Les parties contractantes déclarent, en application des articles 42 du Traité CECA, 181 du Traité CEE et 153 du Traité CECA, que la Cour de Justice des Communautés Européennes est seule compétente pour statuer sur tous litiges relatifs à la validité, à l'interprétation ou à l'exécution du présent contrat«. (De kontraherende parter erklærer, at alene De europæiske Fællesskabers Domstol, i medfør af EKSF-traktatens artikel 42, EØF-traktatens artikel 181 og Euratom-traktatens artikel 153, kan træffe afgørelse om enhver tvist vedrørende nærværende kontrakts gyldighed, fortolkning eller gennemførelse).

Efter italiensk ret er der ingen tvivl om, at undervisning ved private skoler af en hvilken som helst art skaber *et lønmodtagerforhold af ubestemt varighed*. Sagsøgeren har ret til samme behandling som de private undervisere, idet hendes undervisningsydelser udgør et lønmodtagerforhold af ubestemt varighed; sagsøgeren får imidlertid kun udbetalt timeløn og ingen godtgørelse i tilfælde af fravær, selv om denne er begrundet i sygdom eller har anden begrundet årsag.